

Koncertpalæets store Sal.

1893

Onsdag den 29de November Kl. 8

STOR ORKESTER - KONCERT

med velvillig Assistance af

Fru Ellen Gulbranson, Herr Edvard Grieg,
Herr Sven Scholander, Herr Anton Svendsen,
Herr Georg Lumbye og et stort Orkester.

*Hele Brutto-Indtægten af denne Koncert, der gives paa
Dagbladet »Dannebrog«s Initiativ,
tilfalder de forulykkede Fiskeres Efterladte.*

PROGRAM.

1. *Tschaikowsky, P.* Andante for Strygeinstrumenter.
Dirigent: Hr. *Georg Lumbye.*
2. a) *Svendsen, Anton.* Andante espressivo.
b) *Leclair, L. M.* Tambourin.
Hr. *Anton Svendsen.*
3. *Grieg, Edv.* 3 Orkesterstykker af »Sigurd Jorsalfar«, Skuespil af Bjørnson.
 - a) Forspil (I Kongehallen).
 - b) Intermezzo (Borghilds Drøm).
 - c) Hyldningsmarsch.Dirigent: Hr. *Edvard Grieg.*
4. *Ponchielli, A.* Arie af Op. »Giaconda«.
Fru *Ellen Gulbranson.*
5. a) *Spansk Serenade:* La Nina qui a mi.
b) *Scholander, F. V.* Trägen vinner.
c) *Les trois princesses.* Chant populaire de la Franche Comté.
d) *Fredmans Epistel Nr. 38,* rörande Mollbergs paradering vid korporal Bomans begrafning.
Hr. *Sven Scholander.*
6. *Tschaikowsky, P.* Suite for Orkester af Balletten »Nøddeknækkeren«.
 1. Overture miniature.
 2. Dances caracteristiques:
 - a) Marche. b) Danse de la Fée-Dragée. c) Danse russe. Trepak. d) Danse arabe. e) Danse chinoise. f) Danse des Mirlitons.Dirigent: Hr. *Georg Lumbye.*

Akkompagnatør: Hr. *Holger Dahl.* Flygel: D'Hrr. *Hornung & Møller.*

Spansk serenad.

(Finnes förut)

La nina qui a mi me quiera, ::
 Ha de ser con condicion ::
 Qu'en haciendole ys la sena, pst, pst, ::
 Ha de salir al balcon ::
 Qu'en haciendole yo la sena, pst, pst, ::
 Ha de responder: Trala la la la la la. —

La nina qui a mi me quiera, ::
 Ha de ser con condicion ::
 Qu'en pediendole yo un besito ::
 Ha de responder que no!
 Etc. Etc.

Trägen vinner!

Mins du första gången,
 Just där bäcken flöt,
 Såg jag dig, — blef fången
 Af din blick, af sången!
 Och föll i från spången,
 Ack, hvad du var söt!

Andra gången sedan:
 Månan silfret göt,
 Men jag var i vedan,
 Då du kom, emedan
 Nyss jag stjelpt med slädan!
 Ack, hvad du var söt!

Mins, hur sen på balen
 Stapplande, — mitt nöt, —
 Jag med dig i salen
 Föll, slet af dig sjalen,
 Och blef nästan galen,
 Ty du var så söt!

Ungdomsdrömmen lyckte!
 Till ditt hulda sköt
 Du en annan tryckte, —
 Jag mig mördad tyckte,
 Håret af mig ryckte!
 Du var grym, — men söt!

Kal må hjessan blänka
 Sorg dig öck ej tröt —
 Unga vi oss tänka
 Nu, då du vill skänka
 Mig en skatt: en enka
 Alltid lika söt!

Les trois princesses.

Derrière chez mon père
 — Vole, vole mon cœur, vole, —
 Derrière chez mon père
 Y a un pommier doux;
 Tout doux, et iou. ::

Trois belles princesses, (vole)
 Trois belles princesses
 Sont couchées dessous;
 Tout doux, etc.

Ça, dit la première,
 Je crois qu'il fait jour!

Ça, dit la seconde,
 J'entends le tambour!

Ça, dit la troisième,
 C'est mon ami doux!

Il va-t-à la guerre
 Combattre pour nous!

S'il gagne bataille
 Aura mes amours.

Qu'il perde ou qu'il gagne,
 Les aura toujours!

Fredmans Epistel Nr. 38,

rörande Mollbergs paradering vid kor-
 poral Bomans graf.

Undan ur vägen — se hur profossen
 med plymager
 Svänger gullyxan, tills allt blir undan-
 röjdt!

Tamb. Se, piparn, stolt med små mu-
 stascher,
 Trind och rödblommig, tar fram sin
 messingsflöjt.

Trumslagarn trumlar . . .
 Mollberg framför går på tå,
 Ryter och mumlar
 Och ropar: „Stå!“

Se den der token, så desperat han
 armen svänger,
 Hvälfver en pinne och dunkar på ett
 skinn.

Tamb. Två tallrikar en annan slänger . . .
En i ett valdthorn han pruttar, tjock
och stinn.

En går och pinglar
Med en gryt-ring mot ett spjäll,
Samlar i ringlar
Ett dödligt skräll.

Tjenare, Mollberg! Se, hur han tätt
och hjulbent klifver
Gråtögd och blixtpull och som en
anka from!

Tamb. Och efter strutta i full ifver
Lejon och Lustig och Lax och Dun-
derbom.

Skörtet han viker
Och uppå gehänget ser —
Hör, hur han skriker:
„Stå . . . rätta er!“

Nicka åt Mollberg — ser mutter inte
hur han nickar,
Lyfter på hatten och grinar uppå
skämt?

Tamb. I takten han på klacken vickar;
Ett tu och ett tu — håll takten . . .
trampa jemnt!

Se, hur han sprätter
Med ny piskperuk och skor,
Hvita stöfletter
Och sorgeflor!

Se Dalbergs Cajsja, hvar hon i glug-
gen står och gråter,
Blödigg och vindögd och med en svar-
ter kjol!

Tamb. Hör, ini gränden harpen låter —
Krögarn han skrattar och spelar på fiol.
Liksom en nunna,
Bomans enka, prydd med dok,
Full mot en tunna
Står med sin bok.

Der går processen . . . Kamrater,
hvém är död i gränden?
Jo, korporal Boman, som låg så vattu-
sjuk . . .

Tamb. Se Christian Wingmark, närm-
sta fränden,
Med hviter näsduk och svart rosett-
peruk!

Han midt i lede'
Går vid Bergström — så dernäst
Kyparn Ede,
Och så en prest.

Der går orgtramparn, och så torn-
väktarn i Katrina,
Krögarn på Sodom och krögarn på
Krypin.

Tamb. Rör spelet, låt trianglar hvina!
Trumslagarn hvirflar och dunkar på
ett skinn.

Tätt framför vakten
Lunkar klockarn, röd och full.
Bär efter takten
En skofvel mull.

Ja, korporal Boman han har nu kastat
plit och balja:
Nu är han döder. „Kors, är han död
— bevars!“

Tamb. Hans sista gång mustaschen talja'
På Bruna Dörren i fjol den sista Mars.
Vi tyckas raska —
Men hvad är vårt lif? Ett bloss.
Boman, din aska
Hedras af oss!

Rider er djefvuln — stå rätt i ledet,
rätta felet!
Höger-om-vänder er! Skyldra med
musköt!

Tamb. Musköt på axel! Rör på spelet!
Lägg an i vädret! Ge fyr . . . För
fot, ditt nö!

Bomans mandater
Prisas uti Bacchi trakt . . .
Hurra, kamrater —
Tack för god vakt!